

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 168/2024
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ОРТАЧКО АДВОКАТСКО ДРУШТВО ГУЦУЊА НОВИ САД, чији је пуномоћник Предраг Божић, адвокат у ..., против тужене СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ, ЕПАРХИЈА СРЕМСКА, ОПШТИНА СРЕМСКА КАМЕНИЦА, чији је пуномоћник Зоран Ристић, адвокат у ..., ради исплате, вредност спора 266.700,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7268/21 од 05.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 7268/21 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 391/21 од 28.05.2021. године, у ставу I изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 266.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.03.2019. године до коначне исплате, а у ставу II изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 82.706,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 7268/21 од 05.10.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да тужени исплати тужиоцу износ од 266.700,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.03.2019. године до коначне исплате и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.362,00 динара. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 26.862,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др.закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Тужилац у ревизији није предложио да се о истој одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је првостепена пресуда преиначена одлуком другостепеног суда, имајући у виду да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена на основу изричите законске одредбе, а због природе спора, па стога није могуће применити одредбу члана 403. став 2. тачка 2 Закона о парничном поступку на коју се ревидент позива.

Имајући у виду све напред наведено, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић